

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1503/05
08.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије, у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа у парници тужиоца АА, коју заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја решења туженог о престанку радног односа тужиље, враћања на рад и признања свих права из радног односа, решавајући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж. I број 1799/05 од 16.6.2005. године, у седници одржаној 8.12.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решење Окружног суда у Београду Гж. I број 1799/05 од 16.6.2005. године и решење Четвртог општинског суда у Београду П. 1. број 374/05 од 15.3.2005. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Четвртог општинског суда у Београду П. 1. број 374/05 од 15.3.2005. године, одбачена је тужба тужиље са тужбеним захтевом "обавезује се тужени да тужили призна сва права из радног односа почев од 16.12.2004. године".

Решењем Окружног суда у Београду Гж. I број 1799/05 од 16.6.2005. године, одбијена је жалба тужиље као неоснована и потврђено је решење Четвртог општинског суда у Београду П. 1. број 374/05 од 15.3.2005. године.

Против решења Окружног суда у Београду у законском року изјавила је ревизију тужиља због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 382. у вези члана 400. ранијег Закона о парничном поступку који се сходно одредби члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник" РС бр. 125/2004), у конкретном случају има применити, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиље основана.

Првостепени суд је тужбу тужиље поднете суду 16. фебруара 2005. године одбацио са тужбеним захтевом: "обавезује се тужени да тужили призна сва права из радног односа почев од 16.12.2004. године" из разлога да захтев тужиље у овом делу није одређен, па како тужба тужиље у наведеном делу тужбеног захтева не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступати сходно одредби члана 187. став 1. ЗПП ("Службени гласник" РС бр. 125/2004) то је суд налазећи да је тужба тужиље у назначеном делу неразумљива и непотпуна на основу овлашћења из одредбе члана 103. став 6. ЗПП у вези одредбе члана 278. истог Закона исту одбацио у овом делу.

Одлучујући о жалби тужиље Окружни суд је одбио жалбу као неосновану и потврдио решење првостепеног суда прихватајући напред наведене разлоге првостепеног суда да је тужбу у име тужиље поднео адвокат АБ, па како у спорном делу тужбеног захтева иста неразумљива односно не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступити, били су испуњени услови за одбачај исте применом члана 103. став 6. ЗПП ("Службени гласник" РС бр. 125/04) важећег прописа у време доношења побијаног решења.

Међутим, Врховни суд налази да је ревизија тужиље основана због чега је иста уважена и побијана решења укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Наиме, у ситуацији да је првостепени суд тужбу тужиље АА примио 16.2.2005. године односно да је тужиља исту предала пошти препоручено на рецепис број 1145931 дана 16.2.2005. године у време важења Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", број 4/77, 11 ... и 35/91 "Службени лист СРЈ", број 27/92, и 3/02) то су нижестепени судови погрешно о уредности тужбе тужиље одлучивали применом одредаба Закона о парничном поступку ("Службени гласник" РС бр. 125/2004 од 22.11.2004. године) важећег прописа у време доношења побијаног решења (15.3.2005. године).

Зато ће првостепени суд у поновном поступку о уредности тужбе тужиље АА одлучити по правилима парничног поступка која су важила у време подношења тужбе што значи, да је суд применом члана 109. у вези чл. 106. ранијег Закона о парничном поступку био дужан да предузме мере да се отклоне недостаци тужбе који представљају сметњу за спровођење поступка и пружања судске заштите, па само ако странка после поуке коју јој је суд дао одбије сарадњу са судом усмерену на то да се ова процесна сметња отклони (ако тужба буде враћена без исправке односно допуне и ако у одређеном року не поднесе тужбу или прилоге у довољном броју примерака) суд ће тужбу одбацити.

Како на изложени начин није поступљено, то је Врховни суд применом члана 394. став 1. у вези члана 400. ЗПП одлучио као у изреци решења.

Председник већа

судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић,

љм